

הגהות הב"ה
(ה) רש"י ד"ה זה
שני וכו' חסונים
ממנונים שהרמון כלל
ותיבת מתאנים נמחק:
(ב) תוס' ד"ה אי הכי
וכו' כנמלך ובא דלא
פריך הכא מין אלא
מאס דיון:

בפסוק דהיינו לאחר ראשון יקדים
לברכה: **הביאו** לפניכם תאנים
וענבים בתוך הסעודה. וכונן שאין
באין ללפת את הפת אלא לקטח
סעודה: **א**תם פת הבאה בכסנין.
דטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה
לאחריו רק בורה נפשות ברום מידי
הזה אחריו ודוון דלאמרי' לעיל
(דף לז:) בתחלה מברך ב"מ' ולבסוף
י"א כלום הואל ונתנו בהן שקדים
הברכה. ופ' רש"י אפי' אם אכל מהן
לאחר בהמ" קאמר ולא נהירא מזה
דלאמרי' לעיל כל שיש בו מחמשה
המיינין צריך ברכה מעין שלש ועוד
אחמאי קאמר כיסנין לימא נמי אורז
ודוון ט"כ צריך לפטר דמיייר' בתוך
הסעודה קודם בהמ" מייירי' בה
וה"ק חוץ מן הפת הבאה בכיסנין
בתוך הסעודה קודם ברהמ"ז דאין
טעון ברכה לאחריו דפטר ליה בהמ"ז
אפי' לרב ששת משום דהוי דבר מועט
אבל בלא סעודה אף לאחריו צריך
לברך מעין ג' בברכות והכי לא נקט
פס' אורז ודוון שגרי אפילו בלא
סעודה נמי אין לריכין ברכה מעין ג'
לאחריו: לא ק"ל ברב ששת אלא ברב
הואל ורב נחמן דאין הלכה כיחיד
במקום רבים. ה"ג: **ויין** פוטר כל
מיני משקין. ולתאורא מייירי' ביין
בלא סעודה דאי ביהדי פת חיפוק ליה
דפטר ליה פת דאפי' יין נמי ראה
לומר הספר בסמוך דפטור אי לאו
טעמא דקובע ברכה לעלמו אלא
מייירי בלא סעודה ואפי' יין פוטר
ולוית הלכתא כוותיה שגרי מפה
פטורת אי הלכה כמותו אלא כפס'
רב פפא א"כ גם מהא דקאמר יין
פוטר וכו' לית הלכתא כוותיה:
הרכנתא דברים הבאים בתוך

ממחמת הסעודה בחוך הסעודה כגון דייסא ומרדין וכדוב שאיין
דממיה פפורין מזכרת המזון דמיני מזון ניניה ולא נהירא דלחמ'ר
ככל מעשה קדרה ודברים רגילים לבא לאחר הסעודה פירש"י כג'
דברכה בין לפניהם דלאו טפלה ניניה וצין לאחריהם דאין ברכת המז'
בסעודה ורמוזים בחוך הסעודה דטעונים ברכה בין לפניהם בין לאחר'
על כן פי' ר"י דברים הבאים ממחמת הסעודה בחוך הסעודה כלומר
ודגים וכל מיני קדרה והביאן בחוך הסעודה אין טעונים ברכה לבא
לחמ'ר פת פת בלאין הפת פוטרין אבל דברים שאין טעונים לבא בפרט
לחמ'ר פת טעונים ברכה לפנין דיין דלאו משום לפקן לחו אין הפת
והלא לאחריו: **לאחר** הסעודה גרבי' וחל לא ולא גרבי' דברים
פי' לאחר שמעבו את ידיהם מן הפת טוב אין הפת פוטרין כלל והוי'
ובצין דברים שאין רגילים לבא ממחמת הסעודה טעונים ברכה לפנייהם
שלא לתשוך ידיה מן הפת כלל עד לאחר ברה"י חלא כל טעה שאנו א'
כפסק דרב פפא: **אי הכי** יין גמי נפטרין פת . דודאי יין מחמ'
ולפטריה פת ומשיי' שאני יין דגורם ברכה לעלמו פירש"י דבהרב'
בקיודם וצברתם אירוסין ומשיי' א"פ"י משום דלרר' לבדק על היין
משקין שכלל הוי' בדבריו ואומר ר"ם דבשאר משקין כמו מים
דקובץ ברכה לעלמו ודלא כמחזור ויטרי שכתב שמצרכין למים ברכה
(ג) מהן משום דייין וצין אבל מים לא צייני כדאמר (לעיל לה) הגורם

שיעורין כרמנים ארץ זית שמן אמר ר' יוסף
ברבי חנינא ארץ שכל שיעוריה ביותים כל
שיעוריה סלקא דעתך והא איכא הנך דאמרן
אלא ארץ שרוב שיעוריה ביותים דבש
*ככותבת הגסה ביום הכפורים *ויאריך הני
שיעורין בחדיא מי כתיבי *אלא מדרבנן וקרא
אסמכתא בעלמא רב חסדא ורב חמנא הוו
יתבי בסעודתא אייתו לקמיהו תמרי ורמוני
שקל רב חמנא בריך אתמרי ברישא אמר
ליה רב חסדא לא סבירא ליה מר להא דאמר
רב יוסף ואיתימא ר' יצחק כל המוקדם בפסוק
זה קודם לברכה אמר ליה ²זה שני לארץ וזה
חמישי לארץ אמר ליה מאן יהיב לן נגרי
דפרולא ונשמעינך : איתמר הביאו לפניהם
תאנים וענבים בתוך הסעודה אמר רב חונא
מעונים ברכה לפניהם ואין מעונים ברכה
לאחריהם וכן אמר רב נחמן מעונים ברכה
לפניהם ואין מעונים ברכה לאחריהם ורב
ששת אמר מעונין ברכה בין לפניהם בין
לאחריהם שאין לך דבר שמעון ברכה לפניו
ואין מעון ברכה לאחריו אלא פת הבאה
בכסנין בלבד ופליגא דר' חייא *ד"א חייא
פת פומרת כל מיני מאכל יינין פומר כל מיני
משקים אמר רב פפא יהלכתא דברים הבאים
מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין מעונים
ברכה לא לפניהם ולא לאחריהם ושלא
מחמת הסעודה בתוך הסעודה מעונים
ברכה לפניהם ואין מעונים ברכה לאחריהם
לאחר הסעודה מעונים ברכה בין לפניהם
בין לאחריהם שאלו את בן זומא מפני מה
אמרו דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך
הסעודה אינם מעונים ברכה לא לפניהם
ולא לאחריהם אמר להם הוואיל ופת
פומרתן אי הכי יין נמי נפמריה פת ³השאני יין
דגורם

לה ולא נהרהר דא"כ ממני'
 "את הטפלה ומאי קמ"ל
 ריה פת ומאי קשה והלא
 ידי טעפל לפת מיריין ואין
 כבששורה פתו ציינו קאמר
 ברך עליו בשנינו זה ולא
 ש"ר דבריהם הבאים על

דייחא וכן כרוב וסדרין של
 זרבה לפנין. דלאו טפלה
 המוסיף ולא לחאריהן. דמני
 הרנינין לבא לאחר כבורה
 שלא מוחמה לפת: טעונין
 בין לחאריהם. דרין זרבה

סא ווארדין וברוך שאיין של לפתן ובאין זון ולשצוט
 יגינה ולא יהירא דאמר' במחנ' ברך על הפת פטר
 לאחור הסעודה פירש' כמו פירות ואפי' הביא אותן ב
 לאחריהם דאין ברכת המזון פוטרן דלא מזון יגינה דה
 ברכה בין לפנייהם בין לאחריהם והוי' דלא כהלכתא דקיי"ל
 וזה בחוק הסעודה כלומר הרגילים לבא מחמת הסעודה
 וזה אין טעוין ברכה לפנייהם ולאחריהם אפי' אכלן בת
 גרים שאין דרכן לבא בחוק הסעודה כגון תמרים ורמונים
 משום לפת אחר אין הפת פוטרן והייט כד"ל וכר' ו
 יתו לא ולא גרס' דברים הבאים בך סיפא וזהו פירוש
 אין הפת פוטרן כלל והוי' כמו שאכלן בלא שום סעודה ובי
 עודה טעוים ברכה לפנייהם ולאחריהם דאכל דברים דלע
 המ"ו אלא כל שעה שאנו אוכלין פירות או שום דבר קודם
 פמריה פ. דווא' יין מחמת סעודה אחי שאר שותה כח
 בה לעלמו פירש' דבהרבה מקומות הוא בא ומברכין
 וסוף דלרר לבקר על היין בורא פרי הגפן ובתחלה כשהוי'
 שום דבשאר מין כמו מים וסכר הבאים מחמת הסעודה
 כשהם שברכין למים ברכה בכל פעם ופעם ואפי' בחוק ה
 כדאמר (לעיל לה.) הגורד מן המזון וכו' ופשיטא דלא

יא רמון טוהר 'צעלי בתים חסידים' פון
 צווייטע מלגנען לויס'ס ניקב כמול'א זיט
 לאזן משה'ס צו רמונים אכל של אומן
 דאס ביי: שרוב שיעורים. אכילת חלב
 דאס נאכט ופיוגל: דאס. האמור בתורה
 האו דאס תמרים וכוונתה הא
 תמרה: דא שני לארץ. ארץ זית שמן
 ודאס דאכט צו פארום דאקאל הפס"י
 ארץ את הסדר וחזר לעשות זיט'ס
 ותמרים חסידים (א) מתארים ורמונים
 שרמון חמשי לארץ הכחובה בראש
 המקרא ודאס שני לארץ הכחובה
 צו פארום: מאן ייב לן גארי דפרואל.
 רגלים של צרול: ושמעון דאס
 ונאך אחרים נאמט: דאצול לפניה
 תארים ועצבים בתוך הסעודה. ולא
 ללפת את הפת דא"ל האו לאו טפלה
 ואין חולק דאצול שאין טעון צרכה
 לא לפני ולא לאחריי אלא לפעמים
 שאל למקל את פיו בתוך הסעודה
 צפירות: בתוך לפניהם. דלא טפלה
 נאמט: ולא לאחריהם. דאצול
 פוטרקן: בין לפניהם בין לאחריהם.
 דלא פטר אלא מיד דזיין ונאמט לא
 זיין: פת הבאה בצמקין. לאחר
 אכילה וצמקין האו רגלים להביא
 צמקין וסך קליות לפי שפני' הא
 דאחרי' בעלמא (עירובין סז:) לבי
 רובא דחמין וליבא דאחריהם ונאמט פת

שלושה עם תבלין כעין אוכלי"ם
שלנו ויש טעוין אותן כמין לפורים
ואילנות ואוכלין מהן דבר מועט
ומתוך שנותנים בה תבלין הרבה
ואגוזים וסקרים ומאכלה מועט לא
הטענות ברכה משין ג' מידי דהוה
אפת אורז ודוקן דאמרינן בפרקין
(דף יז:) בתחלה בורא מיני מומות
ולבסוף ולא כלום : פת פותרת
בין לפנייה בין לאחריה : דברים
הבאים מחמת הסעודה . ללפת בהן
את הפת : אין טעוין ברכה . דהוה
לחן טפלה הלכך כל מילדי בין מוזן
בין פירות שהביאו ללפת : אין מוזן
ברכה לא לפניו ולא לאחריו : שלא
מחמת הסעודה בתוך הסעודה . כגון
לפתן ולחין למזון ולשוצע : טעוין
יגור ולחין בכלל לחם דנפטר בברכת
מן יגור וברכת המזון פותרת : דברים
גון פירות אפי' הביאו בתוך הסעודה
כה בין לפנייה . דלאו טפלה יגורה :
המזון פותרת דלאו מזוני יגורה :
דברים

ים זכרה לפניהם ללא טפלה ניהו
הפרפרת ובגמ' מפרש הוא הדין
הסעודה שלא מחמת לפת טעונים
כרב שסת לאמר לעיל הביאו לפניו
רב חמון וכרב הוא דפרקישת לעיל
הסעודים לאכלן עם הפת כגון בשך
הסעודה בפני עמון בלא פת דכיון
שאר כל פירות שאין רגילים ללפת בהן
לעיל לאמר טעונים זכרה לפניהם
הביאו דברים שהזכור אחר הסעודה
דברים הרגילים בלא מחמת הסעודה
קאי ועבשוו אין לנו דין זה דאין מנהג
המז' דעתנו לאכול פת כל שעה וקיי"ל
פעמים דאי לא הסעודה לא ישתה
יו"אצ"פ שאין לריבין לשמות כגון
בעגבים בורא פרי העץ ועל שאר
פומרתן דהפ' יין הוא פוסק אי לאו
גזירה דהוי כממילא ובה דלא פריך הכא
ור' ליה פת דאניה בכלל בלפת הפת :

מיהו

צעירובין
ובסוכה מסיק
הש"ס אלא
הלכתא ביגדו

חילין קיט